

OPEN ACCESS

Manuscript ID:
TAM-070420236251

Volume: 7

Issue: 4

Month: April

Year: 2023

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 15.01.2023

Accepted: 08.03.2023

Published: 01.04.2023

Citation:

Jeevitha Santha Kumari,
CS, and R. Josily.
“Agananootril Ullurai.”
*Shanlax International
Journal of Tamil Research*,
vol. 7, no. 4, 2023,
pp. 10–16.

DOI:

[https://doi.org/10.34293/
tamil.v7i4.6251](https://doi.org/10.34293/tamil.v7i4.6251)

*Corresponding Author:
jeevithamurugan1988@
gmail.com

This work is licensed
under a Creative
Commons Attribution-
ShareAlike 4.0
International License

Agananootril Ullurai

C. S. Jeevitha Santha Kumari

*Research Scholar, Department of Tamil
Scott Christian College, Nagar Kovil, Tamil Nadu, India*
 <https://orcid.org/0009-0000-2916-1711>

R. Josily Thilagar

*Assistant Professor, Department of Tamil
Scott Christian College, Nagar Kovil, Tamil Nadu, India*

Abstract

The Akananuru means four hundred and it is sometimes called Nedunthokai. This classical Tamil work is poetical masterpiece which is one of the eight anthologies (Ettuthokkai) in Sangam literature. According to the Tamil scholar Kamil Zvelebil, it is a valuable and timeless collection from the perspective of ancient Tamil history. These poems offer many cultural insights as well as historically significant evidence along with allusions. Tholkappiyam is the most ancient Tamil grammar text. It is a treasury for psychological maxims. These principles were created by Tamil scholars several thousand years ago. It deciphers the intrinsic behaviour of humans and analyses the external manifestations. Any visible expression in human life is termed as an ‘act’. In ‘Ullurai Tholkappiyam’, the feelings of men and women are described clearly. It highlights the emotions in one individual while overlooking the emotions of another. Life is visualized as a picture and according to ‘Ullurai’, listening is the external code.

Key Words: Silapathikkaram, Epic, Criticism, Ethics

References

1. Rama Suppramaniam. 2009. *Aganooru*, Thirumagal Nilaiyam
2. Ilampooranar. *Tholkappiyam*. Saratha Press
3. Gnanamoorthy. *Ilakkiya Research*. Inthinai Press
4. Tamilannal. 1998. *Tholkappiyam*. Sahitya Academy
5. Soma Sundara Barathiyar, *Tholkappiya Porul Padalam*, Inthinai Press

அகநானூற்றில் உள்ளூறை

இ. கு. ஜீவிதா சாந்த குமாரி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
தமிழ்த்துறை, ஸ்காட் கிறிஸ்தவ கல்லூரி
நாகர்கோவில்

கீ. ஜோஸ்வி திலகர்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
ஸ்காட் கிறிஸ்தவ கல்லூரி நாகர்கோவில்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

உள்ளூறை உவமம் என்பது தமிழ் இலக்கியத்திற்கே உரிய தனிநெறி. காதல் மாந்தர்கள் தம் குறிப்பினை அமைப்பதற்கு நம் முன்னோர் கண்டெடுத்த வழியே உள்ளூறை உவமம். இவ்வவமம் மிகவும் வளவான கட்டுப்பாடுகளை உடையது. அகப்பொருளாம் ஐந்திணையில் மட்டுமே பயன்படுத்துவதற்கு உரியது. கருப்பொருள் என்னும் இயற்கைச் சூழலிலிருந்து புனையப்படுவது. வெளிப்பார்வைக்குச் செடி, கொடி, மரம், பறவை, விலங்குகளின் செயல்பாடுகளைப் புனைவது போல் காணப்படும். இவற்றை நேரடியாக எடுத்துக் கூறுவது அகப் புலவர்களின் நோக்கமன்று. உட்கருத்தை உள்ளே வைத்துக் புறத்தில் வேறு கருத்துக் கூறுவர். அகமாந்தர்கள் கேட்போர் உணர்ந்துகொள்ளும் வண்ணம் இவ்வள்ளூறை வாயிலாகக் குறிப்பிட்ட மனவோட்டங்களை முன்னிறுத்துகின்றனர். இலக்கியத் துறையில் குறிப்புப் பொருள் கண்டுணிக்க்கும் முறையை வகுத்த முதற்பெருமை தொல்காப்பியர்க்கே உரியது எனலாம். தொல்காப்பியர் உள்ளூறையை அகத்திணையிலும், உவமவியலிலும், பொருளியலிலும் கூறியுள்ளார். தலைவன், தலைவி, தோழி, பரத்தை முதலிய பாத்திரங்களில் உள்ளூறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் சங்க கால மக்களின் நாகரிகம் பண்பாடு புலப்படுகின்றன.

முக்கியச் சொற்கள்: சங்க இலக்கியம், அகநானூறு, உள்ளூறை உவமை

முன்னுரை

அகநானூறு அகத்திணை சார்ந்த நானூறு பாடல்கள் அடங்கியுள்ளது. இந்நூல் தொகுத்தவர் உப்பூரி குடிகிழார் மகனார் உருத்திர சன்மர். தொகுப்பித்த மன்னன் பாண்டியன் உக்கிரப் பெருவழுதியார் களிற்றி யானை நிரை, மணிமிடைப்பவளம், நித்திலக் கோவை என மூவகைப் பாகுபாடுகள் உண்டு இந்நூல் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடியவர் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார். நெடுந்தொகை என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்ற இந்நூலில் புலவர்கள் உள்ளூறையைச் சிறப்பாகக் கையாண்டுள்ளனர்.

உள்ளூறை உவமம்

சங்க இலக்கியங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள குறிப்பிடத்தக்க மற்றொரு இலக்கியக் கோட்பாடு உள்ளூறை உவமை ஆகும். சங்க இலக்கியம் என்று பொதுபடக் கூறினாலும் அகப்பாடல்களில் மட்டுமே இவை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பியர் ஐந்து வகை உள்ளூறைகளைக் குறிப்பிடுகிறார்.

“கவிஞரால் புதுமையாகப் படைக்கப்படும்
கற்பனையின் பாற்படும்”

(தி.சு.நடராசன்-இ.தி., ப.126)

என்று கொள்ளலாம். “கவிஞனின்

உள்ளத்திலிருந்து இயல்பாகப் பொங்கி வழியும் உணர்ச்சியே பாட்டாகும்” (தி.சு.நடராசன்-இ.தி.,ப.237) என்ற ஓர்ட்ஸ் வெர்த்தின் கூற்று சங்க அகப்பாடல்கள் அனைத்திற்கும் பொருந்துவதாகும். “உள்ளுறைகள் பாட்டுப் பொருளைச் சிறப்பிக்க வருவனவாகும். இதனால் இலக்கிய இன்பம் மிகும் மங்கலமல்லாததை மங்கலமாகக் கூறவும் வசையைக் கூறவும் தலைவனின் ஆண்மைத் தன்மை குறைபடாதவாறு இடித்துச் சொல்லவும் உள்ளுறைகள் பயன்படும்” (தமிழண்ணல், தொல்.,ப.86) ஏனை உவமங்களை விட உள்ளுறை உவமமே சிறந்தது.

இலக்கண நூல்கள் கூறும் உள்ளுறை

சங்கப் பாடல்களில் அகஉணர்வை மறைமுகமாக, குறிப்பாக உணர்த்த உள்ளுறையை சிறப்பாகக் கையாண்டுள்ளனர். உள்ளுறையைப் பற்றி தொல்காப்பியர், நம்பியகப் பொருள், மாறன் அகப்பொருள் முதலியன கூறும் நூற்பாக்களை இங்குக் காணலாம்.

கைகோள்களிலும் இரண்டு என்னும் உவமைகளையும் கூறுவது கடனாகும்.

உள்ளுறை உவமைக்கு உரையாசிரியர் தரும் விளக்கம்

உள்ளுறைக்கண் வரும் உவமமும் ஒழிந்த உவமமும் என இருவகையாலும் திணை உணரும் வகை தப்பாதாரும்; (தொல்.பொ. அ.தி.ப.402) என்று இளம்பூரணர் குறிப்பிடுகிறார்.

நச்சினார்க்கினியர், ‘மேற்கூறும் உள்ளுறை உவமம் தான் ஏனைய உவமமென்று கூறும்படி உவமையும் உவமிக்கப்படும் பொருளுமாய் நின்றது. அகத்திணை உணர்த்தற்குக் கருவியாகிய உள்ளுறை உவமம் போல எல்லாத்திணையையும் உணருங் கூற்றைத் தள்ளாதாய் வரும், நல்லிசைப்புலவர் செய்யுட் செயின்’ (தொல்.பொ.அ.தி.ப.407) என்று குறிப்பிடுகிறார்.

உள்ளுறை உவமமானது திணை உணர்த்தும் கூறுபாட்டை ஏனையுவமம் உணர்த்தாது போலத் தான் தள்ளாது உணர்த்தும் என்றவாறு இதில் சொல்லியது உள்ளுறை உவமமே. உரிப்பொருளை உணர்த்தும் என்பதும் ஏனை உவமம் உரிப்பொருளைக் கொள்ளும் தொடர்பின்றி வரும் (தொல். பொ.அ.தி.ப.407) என்றும் சிவலிங்கனார் குறிப்பிடுகிறார்.

‘உள்ளுறையாவது கருப்பொருள் தெய்வம் ஒழிந்த பொருள் இடமாகக் கொண்டு என்று சொல்லுவர் இலக்கணம் அறிந்தோர்’ (தொல்.பொ.அ.தி.ப.408) என்று இளம்பூரணரும்.

உள்ளுறை எனப்படும் உவமம், “தெய்வம் முதலிய கருப்பொருள் தெய்வத்தை ஒழித்து ஒழிந்தக் கருப்பொருள் தனக்குத் தோன்றும் நிலனாகக் கொண்டு புலப்படும்” (தொல்.பொ. அ.தி.ப.408) என்று நச்சினார்க்கினியரும் குறிப்பிடுகின்றார்.

பகற்குறி மறுத்தல்

திருமணம் செய்து கொள்வதில் கருத்தில்லாமல் களவொழுக்கம் விரும்பினான் தலைவன். தலைவியைக் காண பகற்குறியில் பலமுறை வந்து சென்றான். அதனை அறிந்த தோழி தலைவனுக்குக் கூறுவதாக அமைந்தப்பாடல்,

‘பெருங்கடல் பரப்பில் சேயிறா நடங்க
கொடுத்தொழில் முகந்த செங்கோல் அவ்வலை
நெடுந்திமில் தொழிலோடு வைகிய தந்தைக்கு
உப்பு நொடை நெல்லின் முரல் வெண் சோறு
அயிலை துழந்த அம்புளிச் சொரிந்து
கொழுமீன் தடியொடு குறுமகள் கொடுக்கும்
திண்தோப் பொறையன் தொண்டி அன்னஎம்’

(அகநா 60)

மீன் பிடிக்கும் பரதவர்கள் மீன்கொண்டு வருவதற்கு முன்பு உப்பு விற்ற நெல்லால் செய்யப்பட்ட வெண்சோறு அயிரைமீன்

புளிக்கறி இவற்றை தலைவி தன் தந்தைக்கு கொடுப்பாள். அத்தகைய நாட்டுத் தலைவன்.

மீன் பிடிக்கச் சென்ற மீனவன் மீன் கொண்டு வருவதற்கு முன்பே மகள் உப்பு விற்ற நெல்லால் செய்யப்பட்ட வெண்சோற்றை அயிலை மீனை இட்டு ஆக்கிய சுவை மிக்க புளிக்கறியோடு கொழுமீன் கருவாடும் சேர்த்து மகள் தந்தைக்கு உணவாகக் கொடுப்பாள் என்றது தலைவனின் பொறுப்பைவிட தலைவிக்குப் பொறுப்புணர்வு மிகுதி என்பதற்கு அடையாளமாக அமைந்துள்ளது.

மீனவன் மீன் பிடிக்கச் செல்லுதல்

தலைவன் வாழ்வுக்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுதல்

மீனவ மகள் உப்பு விற்று வாங்கிய நெல்லால் சோறு சமைத்தல்

தலைவியின் குடும்ப முயற்சிகள்

மீனவன் மீன் கொண்டு வருவதற்கு முன்பே மகள் உணவு சமைத்தல்

தலைவனைக் காட்டிலும் தலைவி பொறுப்பு மிகுந்தவர் என்பதை உணர்த்துதல் இத்தகைய பொறுப்புமிக்க தலைவியை தலைவன் விரைந்து மணம் முடிக்க வேண்டும் என்பது கருத்து.

மீனவன் மீன் கொண்டு வருவதற்கு முன்பே மகள் உணவு படைத்தாள் என்பது அவன் காலம் தாழ்த்தியதையும் குறிப்பால் உணர்த்துகிறது.

களவு கற்பாவதற்குத் தலைவி தலைவன் ஆகிய இருவருக்கும் பொறுப்புணர்வு தேவை என்பது உணர்த்தப்படுகிறது.

இல்செறிதல்

மகளின் களவுக்காதலால் ஊரார் அலர் கூறுவர். இதனைக் கேட்ட பின் தலைவியின் தாய் தன் மகளைக் குறித்து ஐயப்படத் தொடங்கி அதன் பின் தலைவி வீட்டோடு

இருக்குமாறு செய்வாள். இது இல்செறி;ப்பு எனப்படும்.

களவொழுக்கம் மேற்கொண்ட தலைவி இல்செறிக்கப்பட்டாள். தலைவனைச் சந்திக்க வழியில்லாமல் வருந்தினாள். அறத்தொடு நிற்க முயன்ற தோழியைத் தடுத்தாள்.

“வலந்த வள்ளிமரன் ஓங்கு சாரல்
கிளர்ந்த வேங்கைச் சேன் நெடும் பொங்கர்ப்
பொன் நேர் புதுமலர் வேண்டிய குறமகள்
இன்னா இசையப் பூசல் பயிற்றலின்
ஏகல் அடுக்கடுத்து இருள் அணைச் சிலம்பின்
ஆகொள் வயப்புளி ஆகும் அஃது ஏனத்தம்
மலைகெழு சிறூர் புலம்பக் கல்லெனச்
சிலையுடை இடத்தர் போதரும் நாடன்”
(அகநா 52)

மரங்கள் ஓங்கி வளர்ந்துள்ள மலைச் சாரலில் வேங்கை மரத்தின் உயர்ந்த கிளையில் பொன்போன்ற புதிய மலர்களைக் குறமகள் பறிக்க எண்ணினாள். அவ்வொலி பாறை அடுக்குகளையும் குகைகளையும் உடைய பக்க மலையில் மேயும் பசுக்களைக் கவர புலி வந்துள்ளதால் எழுந்த ஒலி எனக்கருதி வேடர்கள் அவ்விடத்திற்குச் சென்றனர்.

வேங்கை மரத்தில் மலர்கள் தோன்றியதும் குறமகள் ஒருத்தி பூப்பறிக்க விரும்பினாள். அப்போது எழுந்த புலி புலி என்ற ஆரவாரம் ஊரனைத்தும் அறிய காரணமாயிற்று என்றது, களவொழுக்கம் மேற்கொண்டதால் ஊரில் மெதுவாகத் தோன்றிய அலர் எல்லாரும் அறிய நேர்ந்தது.

வேங்கை மரத்தில் பூத்த பூ

தலைவி மேற்கொண்ட களவொழுக்கம்

பூப்பறிக்கச் சென்ற மகளிர் புலி புலி என்று அலறியது

தலைவியின் களவொழுக்கம் அலர் ஆனது.

கானவர் ஓடி வருதல்

அலர் எழுந்ததால் ஊராரும் அது குறித்து பேசுதல்

குறமகள் ஒருத்தி பூப்பறிக்க விரும்பினாள். அப்பொழுது எழுந்த புலி புலி என்ற ஆரவாரம் தோழி அறத்தொடு நிற்கும்போது செவிலித்தாய் திருமணத்திற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்வார். அப்படி முயற்சி மேற்கொள்ளும் போது தலைவன் திருமணத்திற்குத் தன் மனதைக் பக்குவப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அலர் மேலும் மிகுதியாகும் முன் தலைவன் திருமணத்திற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது இவ்வுள்ளுறை வாயிலாக வலியுறுத்தப்படுகிறது.

தலைவியின் தோழியும் செவிலித்தாயும் முயற்சி எடுத்தாலும் தலைவனின் பொறுப்புணர்வு இன்றி களவு, கற்பு ஆகாது என்பதனை இப்பாடல் உடனுறை உள்ளுறை உள்ளடக்கி நிற்கிறது.

தலைவியைத் தேற்றும் தோழி

சங்க காலத்தில் வீட்டின் கண் மனையறம் புரிதலைப் பெண்களும் வினையறம் புரிதலை ஆண்களும் மேற்கொண்டதால் இல்லறம் சிறந்து விளங்கியது. தலைவன் என்பவன் பெற்றோர், மனைவி மக்கள் ஆகிய மூவருக்கும் நல்ல துணையாக இருக்க வேண்டும்.

தலைவன் பிரிவிற்குத் தலைவி பெரிதும் வருந்தினாள். அது கண்ட தோழி தலைவியை தேற்றும் முறையில் அவளிடம் கூறுகிறாள்.

“தென்கழி விளைந்த வெண்கல் உப்பின் கொள்ளை சாற்றிய கொடுநக ஓழுகை உரனுடைச் சுவல பகடுபல பரப்பி, உமண் உயிர்த்து இறந்த ஒழிகல் அடுப்பின் வடிஉறு பகழிக்கொடு வில் ஆடவர்”

(அக.நா.159)

உப்பங்கழியில் விளைந்த கல்லுப்பை விற்க வண்டிகளில் ஏற்றிச் சென்றனர். வழியில் எருதுகளை மேயவிட்டு, சமைத்து உண்டு இளைப்பாறினர். அங்கு ஆநிரைகளை கவர்ந்து சென்ற வெட்சி வீரர்களை வில்லால் தாக்கி அவற்றை மீட்டனர். பின் உமணர்கள் சமைத்து விட்டுசென்ற கல்லடுப்பில் ஊனைச் சமைத்து உண்டு மகிழ்ந்தனர். அத்தகைய காட்டின் வழியில் இருவரும் சென்றனர்.

வெற்றி பெற்ற கரந்தை வீரர்கள் ஊன் சோற்றினை உண்டு மகிழ்வார். அத்தகைய சுரவழியைக் கடந்து செல்லும் நம் தலைவன் அவர்கள் மகிழ்ந்திருந்தலைக் காண்பார் என்றது பொருள் ஈட்டும் தலைவன் வினைமுடித்து விரைவில் வந்து உன்னுடன் இல்லற இன்பம் காண்பார் என்பதற்கு உள்ளுறையாய் அமைந்துள்ளது.

வெற்றிபெற்ற கரந்தையார்

வினைமுடித்த தலைவன்

கரந்தையர் ஊன் சொற்றினை உண்டு மகிழ்தல்

வினை முடித்த தலைவன் தலைவியை மணந்து அவளோடு இன்பம் நுகர்தல்

தலைவியைத் தலைவன் பிரியுங்காலத்தில் தோழி தலைவியைத் தேற்றும் உற்றத் துணையாய் செயல்பட்டுள்ளாள் என்பதை உடனுறையின் வாயிலாக உணர்த்துகிறது.

வாழ்க்கை என்பது அகமும் புறமும் இணைந்ததுதான் (தொல்.கவி.ப.21) அந்த இணைவில் தான் வாழ்க்கையைப் பற்றி ஒரு முழுப்பார்வை கிடைக்கிறது.

தலைவனை மணம் புரியும் தலைவி

தலைவன் தனக்கு அருள் செய்யும் பொருட்டு இரவுநேரத்தில் அரிய வழிகளைக்

கடந்து ஓரிடத்தில் நிற்கிறான். அவன் நிற்கும் இடம் தலைவி தோழியோடு உரையாடுவதைக் கேட்குமளவுக்கு அண்மையான இடம். அவன் வரும் வழி அச்சம் தருவதாக உள்ளதால் விரைந்து மணம் முடிக்க கேட்குமாறு தலைவி தோழிக்குக் கூறுவதாய் அமைந்துள்ளது.

“ஆடுகழை நரலும் அணங்கடைக் கவாஅன் ஈனீ; உயிர்ப் பிணவின் வயவுப்பசி களைஇய அருங்களிற்று அட்ட பெருங்சின உழுவை நாம நல்லராக் கதிர்பட உமிழ்ந்த மேய்மணி விளக்கின் பலர ஈர்க்கும் வாள் நடந்தன்ன வழக்கு அருங்கவலை உள்ளநர் உட்கும் கல்அடர்ச் சிறுநெறி அருள்புரி நெஞ்சமொடு எகு துணையாக வந்தோன் கொடியனும் அல்லன், தந்த நீ தவறு உடையையும் அல்லை: நின்வயின்.”
(அகநா. 72)

தலைவன் வரும் வழி துன்பம் நிறைந்தது. வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடும் காட்டாற்றில் முதலைகள் நடுக்கம் தரும் தலைவன் தனிமையில் வரும் வழியில் கூர்மையான கற்கள் நிறைந்தது. அதன் பக்கத்தில் உள்ள மலையில் கருவுற்றிருக்கும் பெண்புலியின் பசியைப் போக்க ஆண்புலி ஆண்பன்றியைக் கொண்டு, அதனைப் பாம்பு உமிழ்ந்த மாணிக்க மணியின் ஒளியில் புலால் நாறுமாறு இழுத்துச் செல்லும்.

இரை தேடிய புலிக்குப் பாம்பினது முத்தின் வெளிச்சம் உதவும் என்றது தலைவன் தலைவியைச் சேர தோழி துணை நிற்கிறாள் என்பதற்கு உள்ளூறையாய் அமைந்துள்ளது. பெண்புலிக்கு இரைத் தேடுதல் ஆண்புலி செல்லுதல் - தலைவிக்கு அருள்செய்ய தலைவன் வருதல்

பாம்பின் முத்து வெளிச்சம் புலிக்கு உதவுதல் - தோழியின் நன் மொழிகள்

தலைவனுக்கு உதவுதல்

இரைதேடும் ஆண்புலி - தலைவன்
பெண்புலி - தலைவி

பாம்பினது முத்தின் ஒளி - தோழியின் நன்மொழி

தோழியின் துணையோடு தலைவன் தலைவியை நாடிவரினும் அவன் வழி ஏதம்மிக்கதாய் உள்ளது. ஆதலால் விரைந்து மணம்முடிக்க வேண்டும் என்பது கருத்தாகும்.

பரத்தையுடன் நீராடிய தலைவன்

தலைவனின் தீயொழுக்கம் காரணமாகத் தோழி தலைவனிடத்தும் தோழியிடத்தும் தன் துன்பத்தையும் மன இடர்ப்பாட்டையும் எடுத்துரைக்கின்றாள். தலைவன் பரத்தை ஒருத்தியுடன் நீராடினான். தன் இல்லத்தில் அவன் வந்த போது தலைவி ஊடலுற்றிருந்தாள். அவ்வூடலை தீர்க்கத் தோழியை வாயில் வேண்டினான். அதற்கு தோழி தலைவனிடம் கூறிய மறுமொழியாக கூறியதாவது.

“ஏரி அகைந்தன்ன தாமரை இடை இடை அரிந்து கால் குவித்த செந்நெல் வினைஞர் கள் கொண்டு மறுகும் சாகாடு அளற்று உறின்
ஆய் கரும்பு அடுக்கும் பாய் புனல் ஊர,
பெரிய நாண் இலை மன்ற! பொரி என”
(அகநா. 116)

நெல் அறுவடை செய்யும் உழவன் நெல் அடுக்க தொழிலை விடுத்தான். சேற்றில் அழுந்தியிருந்த கள்நிறைந்த வண்டி சூழ்ச்சியைப் போக்குவதற்குச் செல்லும். அதன் காலில் கரும்பினை அடுக்கி அதன் மீது சக்கரம் ஏறும் போது கரும்பு சிதைந்து அழியும்.

கள் வண்டியை மீட்பதற்கு அதன் தேர்க்காலில் கரும்பினை அடுக்கிச் சிதைத்தான் என்பது பரத்தையின் பொருட்டுத் தலைவியை நலன் இழக்கச் செய்தான் என்பதற்கு உள்ளூறையாய் அமைந்துள்ளது.

நெல் அரியும் வினைஞன் தம் தொழிலான நெல் அரிதலை விடுத்துச் சேற்றில் அழுந்தியிகள் வண்டியை மீட்பதற்குச் சென்றனர் என்பது, தலைவன் தலைவியோடு மேற்கொள்ள வேண்டிய இல்லறத்தினை மறந்து பரத்தையை மகிழ்ச்சிப் படுத்துவதற்கு அவளை நாடி சென்றதற்கு உள்ளுறையாய் அமைந்துள்ளது.

நெல் அரியும் வினைஞன் - தலைவன்

நெல் அரியும் வினைஞன் தன் தொழில் மறந்து பிற தொழில் மேற்கொண்டது.

கரும்பின் நலம் அழித்தல் - தலைவியின் மாண்பு அழித்தல்

தலைவன் பரத்தமை ஒழுக்கத்தில் ஈடுபடும் இடங்களில் தலைவியின் அழகும் மாண்பும் சிதைவுறும் என்னும் உண்மை இப்பாடல் உவம உள்ளுறை வாயிலாக உணர்த்தப்படுகிறது.

முடிவுரை

சங்க இலக்கிய மாந்தர் உட்கருத்து ஒன்றை உள்ளே வைத்து அவ்வுட்பொருளுடன் தன் மன உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவது உள்ளுறை ஆகும்.

தலைவி, தோழி, தலைவன், ஆகியோர் தத்தம் நிலைகளுக்கேற்ப உள்ளுறை உவமம்

கூறப்படுகிறது. மனித உணர்வுகளிலெல்லாம் தலையாய காதலின் தன்மையை பலவாறு புலப்படுத்திப் படிப்போர்க்குப் பெருமகிழ்ச்சியை உண்டாக்கும்.

திருமணத்திற்கு முன்பு உள்ள களவில் தலைவி, தலைவன், தோழி ஆகியோரின் தன்மைகளையும், திருமணத்திற்குப் பின் உள்ள கற்பில் அவர்களின் நிலையும் உள்ளுறை உவமம் வாயிலாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. இல்லற வாழ்க்கையில் மேற்கொண்டொழுகிய சிறந்த வாழ்வியல் நெறிகளும், உண்மைகளும் உணர்த்தப்படுகின்றன.

பார்வை நூல்கள்

1. இராம சுப்பிரமணியம். 2009. அகநானூறு. திருமகள் நிலையம்
2. இளம்பூரணர். 2005. தொல்காப்பியம். சாரதா பதிப்பகம், மு.ப. மே.
3. தா.ஏ.ஞாணமூர்த்தி. 1976. இலக்கிய திறனாய்வியல், ஐந்திணைப் பதிப்பகம், மு.ப.
4. தமிழண்ணல். 1998. தொல்காப்பியம், சாகித்ய அகாதெமி மு.ப.
5. சோம சுந்தர பாரதியார். தொல்காப்பிய பொருட்படலம்